

“Queridos jóvenes, los invito a pensar esto tan hermoso: que Dios nos ama como somos, no como quisiéramos ser o como la sociedad quisiera que seamos: como somos, con nuestros defectos y limitaciones. Confíen, porque Dios es un Padre que nos ama”.

(Papa Francisco)

VASOS COMUNICANTS

En el si de l'Església són moltíssims els àmbits, grups, associacions, institucions, congregacions, parròquies, moviments, etc., que hi ha per viure l'experiència de la fe. Entre tants, uns són més de caire formatiu, uns altres més sacramentals, d'altres més de caràcter actiu o apostòlic, etc. Avui em referiré a un d'aquests, que pot ser passa com a més desapercebut, me refereixo a l'Apostolat de l'Oració.

L'1 de desembre del 1844, en el noviciat jesuític de Vals (França) el P. Gautrelet fundava aquesta associació piadosa, encara que com a organitzador en va ser un altre jesuïta el P. Ramière (1860). El Papa Pius IX l'aprovà i de llavors ençà tots els papes, fins avui, també Sa Santedat Francesc, s'han preocupat d'estalonar-la i adaptar-la a les circumstàncies canviants, però conservant la seva primitiva i essencial orientació.

El fonament teològic de l'Associació és molt simple i entronca amb principis ben evangèlics com l'eficàcia de la pregària “Demaneu, i Déu us donarà” (Mt 7,7), la importància de l'oració associada “On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo soc allí enmig d'ells” (Mt 18,20) i la pregària unida a Crist “Tot allò que demanareu al Pare en nom meu, jo ho faré” (Jo 14,13).

És una Associació que “no complica la vida” en el sentit que demani fer i fer coses com d'altres, tampoc és una Associació que promogui la introspecció i el desinterès

Unsplash

envers les realitats del món, el seu objectiu és tan senzill com pregar cada dia per les intencions que el Papa assenyala cada mes. Aquestes intencions, que sempre es refereixen a necessitats de l'Església o del món, manifesten més bé l'interès i la preocupació cristiana per l'home concret i les seves circumstàncies, per tant res més enfora que pensar que la pregària aliena ens sostreu del compromís. Si els associats preguen units a les intencions del Sant Pare és, més bé, fent seves les paraules de «Gaudium et spes»:

“La joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels homes contemporanis, sobretot dels pobres i de tots els qui sofreixen, són també la joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels deixebles de Crist, i no hi ha res de veritablement humà que no trobi ressò en el cor d'ells”.

Mitjançant una senzilla súplica recitada de cor, cada matí, es fa l'oferiment d'obres i es presenta a Déu la intenció que pertoca i d'aquesta manera els fidels que ho fan es converteixen en instruments d'intercessió i receptors de la gràcia de la salvació.

Tenen especial importància, per als membres de l'Apostolat, els primers divendres de cada mes, consagrats al Sagrat Cor de Jesús, amb esperit de reparació per tot el que l'ofèn, segons l'expressió de Pius XI.

Amb mires sols humanes difícilment podrem comprendre el valor d'aquest apostolat, sols a l'eternitat sabrem el bé immens del que haurà estat objecte la nostra participació en aquesta missió de pregar pels altres. Sens dubte, com els vasos comunicants, d'una cosa estem segurs, que repercuteix en bé de molts.

Joan M. Sastre Preto,
Consiliari de l'Apostolat de l'Oració

pensaments

Pelegrins d'Esperança

Aquest és el lema que el Papa Francesc ha escollit per al Jubileu de l'any 2025, que convocà mitjançant la publicació de la butlla *L'esperança no defrauda*. Amb ell vol expressar la necessitat que tenim els cristians de donar sentit al present i de projectar-nos cap al futur per donar una resposta adient als reptes del món actual. El nostre objectiu ha de ser mostrar-nos al món com a persones imbuïdes d'esperança. El Papa espera que aquest sigui un temps de gràcia per a tothom, de trobada viva i personal amb Jesús, una oportunitat per revifar l'esperança, fonamentada en la certesa que res ni ningú no podrà allunyar-nos de l'amor de Déu i que ens capacita per afrontar amb garanties els desafiaments del nostre món.

Necessitem treballar cada dia perquè ni la por, ni les incerteses ni els dubtes no obstaculitzin el nostre caminar pel món, confiats en mantenir-nos fermes per tal d'avançar cap a un nou món, on creixin la pau, la justícia i l'amor. És essencial que els cristians superem la temptació de deixar-nos vèncer pel pessimisme i la negativitat conreant una mirada positiva vers el món, amb la qual fer creïbles i atractives les raons de la nostra esperança, una virtut que, amb paraules del Papa, no enganya perquè se fonamenta en l'amor que brolla del Cor de Jesús, mort a la creu, es renova sempre i és indestructible per l'acció de l'Esperit Sant. Consegüentment, si guem sembradors d'esperança en un món desesperat!!

Diego Dubón Pretus

Diumenge XXI de Durant l'Any

Lectura del llibre de Josué

24, 12a.15.17.18b

Salm responsorial 33

R: **Tastau i veureu com és de bo el Senyor.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

5, 21-32

Germans, sotmeteu-vos els uns als altres per reverència a Crist. Que les esposes se sotmetin als seus marits, com tots ens sotmetem al Senyor, perquè el marit és cap de la seva esposa, igual que Crist és cap i salvador de l'Església, que és com el seu cos. Per tant, així com l'Església se sotmet al Crist, les esposes s'han de sotmetre en tot als seus marits. I vosaltres, marits, estimau les vostres esposes, tal com Crist estima l'Església. L'estima tant, que s'ha entregat a la mort per ella, per santificar-la: l'ha rentada amb el bany de l'aigua acompanyat de la paraula, i així ha pogut cridar a la seva presència una Església gloriosa, sense taques, ni rües, ni res de semblant, tota santa i immaculada. Igualment els marits han d'estimar l'esposa com el seu propi cos. El qui estima la seva esposa, és com si s'estimàs ell mateix. No hi ha hagut ningú mai que no estimàs el seu propi cos. Tothom l'alimenta i el vesteix. També Crist es porta així amb la seva Església, perquè som membres del seu cos. Per dir-ho amb paraules de l'Escriptura: "Per això l'home deixa son pare i sa mare per unir-se a la seva esposa, i des d'aquell moment, ells dos formen una sola família." Es un misteri molt gran: ho dic de Crist i de l'Església.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

6, 60-69

En aquell temps molts que fins aleshores havien seguit Jesús digueren: "Aquest llenguatge és molt difícil! ¿Qui és capaç d'entendre?" Jesús coneixia interiorment que els seus seguidors murmuraven d'això, i els digué: "¿Vos escandalitza això que us he dit? ¿Què direu si veis que el Fill de l'home puja on era abans? L'Esperit és el qui dona la vida. La carn no serveix de res. Les paraules que us he dit són Esperit i són vida. Però entre vosaltres n'hi ha alguns que no creuen." Des del principi Jesús sabia qui eren els qui creien i el qui l'havia de traïr. Després afegí: "Per això us he dit abans que ningú pot venir a mi si el Pare no li concedeix aquest do." Després d'aquell moment, molts dels qui l'havien seguit fins aleshores l'abandonaren i ja no anaven més amb ell. Jesús demanà als dotze: "¿Vosaltres també em voleu deixar?" Simó Pere li respongué: "Senyor, ¿a qui aniríem? Només vós teniu paraules de vida eterna, i nosaltres hem cregut i sabem que sou el Sant de Déu".

Lectura del libro de Josué

24, 1-2a. 15-17. 18b

En aquellos días, Josué reunió a las tribus de Israel en Siquén y llamó a los ancianos de Israel, a los jefes, a los jueces y a los magistrados. Y se presentaron ante Dios. Josué dijo a todo el pueblo: «Si os resulta duro servir al Señor, elegid hoy a quién queréis servir: si a los dioses a los que sirvieron vuestros al otro lado del Río, o a los dioses de los amorreos, en cuyo país habitáis; que yo y mi casa serviremos al Señor». El pueblo respondió: «¡Lejos de nosotros abandonar al Señor para servir a otros dioses! Porque el Señor nuestro Dios es quien nos sacó, a nosotros y a nuestros padres, de Egipto, de la casa de la esclavitud; quien hizo ante nuestros ojos aquellos prodigios y nos guardó en todo nuestro peregrinar y entre todos los pueblos por los que atravesamos. También nosotros serviremos al Señor: ¡porque él es nuestro Dios!».

Salmo responsorial 33

R: **Gustad y ved qué bueno es el Señor.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

5, 21-32

Lectura del santo Evangelio según san Juan

6, 60-69

En aquel tiempo, muchos de los discípulos de Jesús dijeron: «Este modo de hablar es duro, ¿quién puede hacerle caso?». Sabiendo Jesús que sus discípulos lo criticaban, les dijo: «¿Esto os escandaliza?, ¿y si vierais al Hijo del hombre subir adonde estaba antes? El Espíritu es quien da vida; la carne no sirve para nada. Las palabras que os he dicho son espíritu y vida. Y, con todo, hay algunos de entre vosotros que no creen». Pues Jesús sabía desde el principio quiénes no creían y quién lo iba a entregar. Y dijo: «Por eso os he dicho que nadie puede venir a mí si el Padre no se lo concede». Desde entonces, muchos discípulos suyos se echaron atrás y no volvieron a ir con él. Entonces Jesús les dijo a los Doce: «¿También vosotros queréis marcharos?». Simón Pedro le contestó: «Señor, a ¿quién vamos a acudir? Tú tienes palabras de vida eterna; nosotros creemos y sabemos que tú eres el Santo de Dios».

Hora de triar. Comprometre's amb la confiança. Optar personalment.

ELS Hebreus acabaven d'entrar a la Terra Promesa. El desert havia destacat la seva fragilitat i la seva inconsciència. Josué reuneix les dotze tribus en una gran assemblea. Abans que cadascuna anés pel seu compte, els proposa una professió de fe solemne i fundacional.

Jesús ha col·locat igualment els dotze davant una elecció de vida. Davant la desbandada de molts dels seguidors, els diu: "També vosaltres us en voleu anar?" En la seva elecció s'hi juga el seu futur i el de l'Església.

Pau en la seva carta, proposa també als efesis una elecció de vida com a parella cristiana. Els esposos són convidats a estimar-se "com Crist estima l'Església: una elecció d'amor feta entrega total, de tendresa, de perdó, de respecte i d'ajuda mútua.

En el context actual, molts joves, i no tant joves, necessiten avui en dia fer eleccions que comprometen. Si n'hi ha que s'acomoden al provisional, de temporada; d'altres n'experimenten la fragilitat i necessiten posar les bases d'eleccions fermes fent confiança.

És al Senyor que nosaltres volem servir, han cridat els Hebreus a Siquem. Aquesta professió de fe ha creat un punt de referència, malgrat les infidelitats a aquest contracte solemne. Els dotze apòstols, per boca de Pere, han elegit el Crist. Per a ells no tot era ja fet, sobretot a l'hora de la passió. No obstant, han pres partit per l'Evangelí i el compromís es mantindrà fins al final. Fer una elecció definitiva és ben formidable, però aquesta decisió fonamenta el futur.

Un deia en anar a preparar la sepultura de la mare: "Ella ha quedat la darrera creient de la família". Un altre deia: "Al treball jo som l'únic creient". Si en altre temps es creia com tot-hom, avui la fe és més una decisió personal. "Creure és concedit pel Pare", deia Jesús. Però també és una decisió personal que neix de la trobada de Crist. Aquest acte de fe no és una assegurança a tot risc, però acostar-se al Senyor il·lumina la nostra ruta.

Davant petits déus moderns que ens fabriquem i que ens esclavitzem, no volem acabar mai d'elegir Crist. Amb la serena decisió: Jo i la meua família hem decidit d'adorar el Senyor. Senyor, ensenya'ns a elegir-te cada dia.

Josep Sastre

La Virgen de los Desamparados

Lo más peculiar e interesante de esta representación de la Virgen María consiste en que está realizada mediante el sistema de la llamada «pintura inversa sobre vidrio», que tuvo su origen en Francia en el siglo XVIII por el pintor Jean Baptiste Glomy. Se trata de un método que requiere una habilidad técnica muy difícil de conseguir, puesto que lo que se ha de contemplar de derecha a izquierda, se ha de elaborar en el sentido contrario.

En este cuadro el pintor logró bastante bien su labor representando a la Virgen en vuelta en una luz que bellamente resplandece y teniendo al niño Jesús sobre su brazo derecho, y tanto la madre como el hijo dirigen su mirada hacia dos niñas pobres que se cobijan bajo el manto pro-

pector, en cuyo pedestal aparece como inscripción titular: «Ntra. Sra. de los Desamparados».

En Valencia durante el siglo XV surgió el pensamiento de encomendar a la Virgen especialmente el amparo de los niños afectados en su salud o su desarrollo, poniendo sus figuras bajo el amparo de la imagen de la Virgen, con lo cual se indicaba de este modo que la Virgen les acogía amorosamente. San Germán de Constantinopla en el siglo octavo invocaba a María, diciéndole: «Oh, Señora mía, sé tú mi refugio mi vida y amparo, armadura, alabanza y fuerza; concédeme gozar en el reino celestial de los dones inefables e incorruptibles de tu Hijo, Dios tuyo y nuestro» (BPa 13, 104).

Agenda

Col·lecta diverses necessitats

A totes les misses d'aquest diumenge 25 d'agost es recollirà la col·lecta per a les diverses necessitats de l'Església.

Hora Santa de Hakuna

El martes 27 de agosto se invita a los jóvenes y todo el pueblo de Dios a una Hora Santa, a las 20 h, en la iglesia de las Concepcionistas Franciscanas de Maó. Se contará con testimonios, momentos de oración y canciones de Hakuna.

Festa del Martiri de Sant Joan Baptista

-A Maó: Dijous 29 d'agost, a les 18.30 h, Eucaristia a l'ermita de Sant Joan dels Vergers. Tot seguit, bereneta i rifes de productes artesanals.

*Podeu adquirir el tiquet per a la bereneta a la parròquia de sant Francesc i a l'ermita. Donatiu de 10 euros a benefici de l'ermita (No hi haurà missa a Sant Francesc a les 18.30 h).

-A Ciutadella: Divendres 30 d'agost, a les 20 h, Eucaristia presidida pel vicari general Mn. J. Bosco Faner a l'ermita de Sant Joan de Missa. Tot seguit, festa popular amb les actuacions del grup folklòric Arrels de Sant Joan i Joana Pons i Ses Guitarres. Venda de menjar, begudes i rifes a benefici de l'ermita.

Servei d'autobús disponible. Us podeu apuntar a les parròquies abans del 28 d'agost.

Festival d'orgue a Ciutadella

Tots els concerts seran a les 20 h, a l'església dels Socors.

-Divendres 30 d'agost a càrrec de Tomé Olives (orgue) i Lluç Cortès (saxòfon).

Venda anticipada d'entrades al Museu Diocesà de les 10 a les 16 h i a taquilla una hora abans del concert. En el proper Full Dominical informarem dels següents concerts.

El Fons Menorquí y Manos Unidas, con los jóvenes de Marruecos

El Fons Menorquí ha financiado el proyecto titulado "Prevención de la radicalización violenta de jóvenes" ejecutado en Tetuán (Marruecos) concretamente en el barrio de Taboula-Nakata.

El proyecto ha promovido la empleabilidad y la inserción sociolaboral de los jóvenes que han finalizado sus estudios superiores de formación profesional y que encuentran dificultades de acceso a un trabajo o al emprendimiento. Su situación se ve agravada por las circunstancias sociocomunitarias presentes en los barrios ubicados en zonas periurbanas de la ciudad de Tetuán, como el de Taboula-Nakala, que cuenta con elevados índices de exclusión social y antecedentes de radicalización violenta.

Manos Unidas Menorca

Para sensibilizar a la sociedad de Menorca sobre el proyecto y sus objetivos, y con la financiación del Fons Menorquí, se ha realizado un stand que está ubicado en el Hospital General Mateu Orfila, además de 3.000 folletos que se han distribuido entre las personas que se han acercado a ver el stand.

Missatge del Bisbe als afectats per la DANA a Menorca

Tenint present les greus conseqüències materials que han causat les fortes pluges i tempestes de la DANA, el bisbe Gerard es va dirigir als alcaldes des Mercadal i d'Alaior per expressar-los la solidaritat de l'Església de Menorca amb tots els afectats, posant-se a la seva disposició per tot el que s'hagués de menester. El Bisbe va demanar pregàries a la nostra Patrona, la Mare de Déu del Toro, perquè empari i consoli els afectats. També va donar gràcies perquè no hi ha hagut desgràcies personals i ha valorat molt positivament el gran nombre de voluntaris que han ajudat els afectats.

Efemèrides de la història del Santuari de la Mare de Déu del Toro

► **7 de maig de 1942.** El bisbe de Menorca Mns. Bartomeu Pasqual Marroig institueix el costum diocesà de la benedicció de tots els camps de Menorca, fent-ho des del cim del Toro el diumenge subsegüent a la festa de la Invenció de la Santa Creu. Aquesta festa es celebra el 3 de maig, si més no d'ençà de l'any 312 d C. Val a dir, al respecte, que, des d'aleshores, l'Església commemora la festivitat de la troballa de la Santa Creu per part de Santa Elena, esposa d'un oficial romà anomenat Constanci Clor, aquells que acabarien essent els progenitors de l'Emperador romà Constantí. Aquest derrotà Marcus Aurelius Valerius Maxentius, fill de Maximià Herculi, emperador d'Occident entre els anys 306-312 d C, a la batalla del Pont Milvius de Roma, el 28 d'octubre de 312 d C, en el curs de la qual el Crismó —una creu amb la llegenda que anunciava "In Hoc Signo Vinces" (amb aquest Signe venceràs)—, es convertí en l'arma més poderosa dels combats. Idò: tant bon punt l'emperador Constantí tingué el goig de veure al cel una creu brillant amb la inscripció que deia: «Amb aquest senyal venceràs», se li va inflamar d'un tal manera la devoció al sacrosant sigil de la Redempció, que hi posà la màxima cura en fer-lo respectar arreu de l'imperi. Després, inspirada del Cel, visità santa Elena, la seva mare, els Sants Llocs, per tal d'adquirir la preciosa fusta en què el gènere humà en va ser redimit. A l'excavació que hi manà de practicar, s'hi trobaren tres creus. La de Jesús fou identificada pels repetits pro-

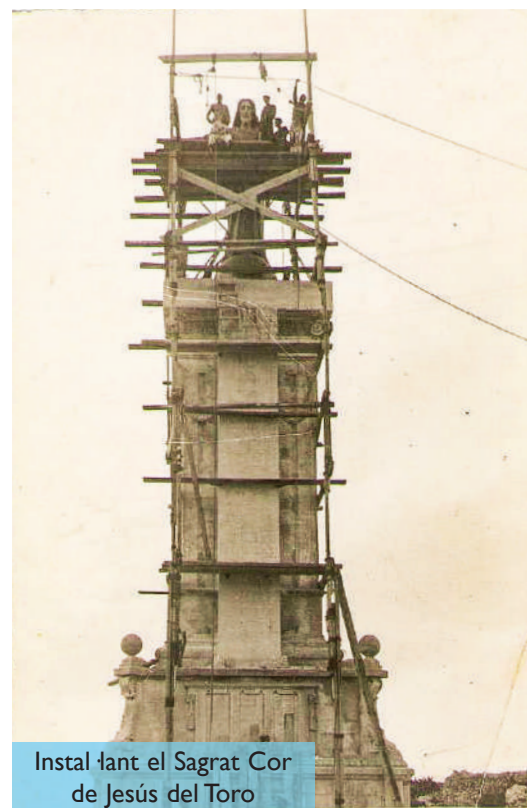

Benedicció dels Termes pel bisbe Pascual

digis que, només amb un simple contacte, se n'obraven, com ara la cura instantània d'una dona malalta desnonada, així com la resurrecció d'un mort. Santa Elena edificà allí mateix un sumptuós temple, en el qual hi deixà part de la Santa Cruz. A la vegada, remeté al seu fill una altra amb els claus, que avui es venerada a Roma. A Espanya és tan antiga la festa de la Invenció de la Santa Cruz, que era ja celebrada en el segle VII. En el santuari de Liébana es venera un braç sencer de la Santa Creu, portat de Jerusalem per sant Toribio, bisbe d'Astorga, al seu retorn a Espanya.

Don Bartolomé Pascual Marroig». Alhora, dins el monumental cap s'hi va incrustar un fragment de la testa de la pètria imatge del Sagrat Cor de Los Ángeles de San Rafael de Madrid. La relíquia es troba, idò, preservada dins una caixeta metàl·lica. La pedra l'havia recollit el prevere Melitón Sáinz Ortiz, capellà de l'Exèrcit nacional el dia de l'alliberació del Cerro i després lliurada per ell, en mà, al bisbe Pascual de Menorca el **27 de novembre de 1941**.

Miquel Àngel Limón Pons

Instal·lant el Sagrat Cor de Jesús del Toro

Coronació Pontifícia de la Mare de Déu del Toro

► **12 de setembre de 1943.** El bisbe Pascual Marroig hi fa la coronació pontifical de la Verge, patrona oficiosa aleshores de la diòcesi, i la consagració diocesana a l'Immaculat Cor de Maria.

► **12 d'octubre de 1944.** Hi té lloc la consagració de la diòcesi al Cor de Jesús. La imatge, fosa en bronze, és col·locada al capdamunt del monument preexistent dedicat a la memòria dels soldats morts en les guerres d'Àfrica. El Sagrat Cor de Jesús, obra de Jaume Bagur Arnau, té una alçada de 5'20 m. Representa el Fill de Déu dempeus, els braços en creu, en actitud d'abraçar la terra menorquina i els seus habitants. A l'interior de l'estàtua s'hi guarda una acta que diu: «En el año del Señor de 1944, a 8 días [aquesta era la data inicialment fixada, però el mal temps ho ajornà fins dia 12] de octubre, siendo Sumo Pontífice S. S. Pío XII, y obispo de Menorca el Excmo. i Rvdmo. Señor